

سیاس و تشکر

در رابطه با حضور من در شهر مریوان و دیدار و ملاقات با مردم و ایراد سخنرانی در سیزدهم سپتامبر ۲۰۰۲، تعداد زیادی چه از شهر مریوان و دیگر شهرهای ایران و چه از کشورهای مختلف با ارسال پیام و نامه و فاکس و ای میل و یا از طریق تماس تلفنی و نیز حضوراً در تجمعاتی که به همین منظور بر پا شده بود، به من و همراهانم تبریک گفته اند.

بدینوسیله من از طرف خود و رفقای دست اندر کار این حرکت سیاسی، از کلیه این دوستان عزیز، صمیمانه تشکر میکنم.

میدانم که تعداد به مراتب وسیعتری از انسانهای آزادیخواه چه در ایران و چه در خارج کشور وجود دارند که با این حرکت حزب کمونیست کارگری قوت قلب گرفتند و دیدند که یک حزب پیشرو، انقلابی و کمونیست در بطن بحران لاعلاجی که جمهوری اسلامی به آن دچار شده است، دورنمای روشن و امید بخش یک آلترناتیو انسانی، و بنای یک جامعه آزاد و برابر و مرفه را در مقابل جامعه گرفته است. این پیامهای تبریک و همبستگی فقط بخش بسیار کوچکی از آن عزم و اراده میلیونها مردمی را منعکس میکند که امید به یک دنیای بهتر و پاسخ به فراخوان رفیق عزیزمان منصور حکمت در کنگره سوم حزب را نمایندگی میکنند.

من مطمئنم که با ادامه این حمایتها و نمایش جلوه‌های به مراتب وسیعتر و با شکوه تری که مردم مریوان گوشه‌ای از آنرا در جریان سخنرانی من و استقبال از من و همراهانم نمایش دادند، مبارزه برای بزیر کشیدن جمهوری اسلامی و بنای یک جامعه شاد و آزاد و برابر برای همه شهروندان بطور برگشت ناپذیر و تا پیروزی ادامه خواهد یافت.

بار دیگر از مردم شهر مریوان و از همه آن عزیزانی که به من و همراهانم و به حزب کمونیست کارگری ایران ابراز محبت کرده‌اند صمیمانه تشکر میکنم

به امید تحقق یک دنیای بهتر

مرگ بر جمهوری اسلامی

پرتوان باد همبستگی و پیوند توده‌های مردم با حزب کمونیست کارگری

زنده باد منصور حکمت

پیروز باشید

عبدالله دارابی ۹ اکتبر ۲۰۰۲